

இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்ய www.iaraindia.com

தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பண்ணாட்டுஆய்விதழ்

ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)

Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IJIF)

பகுதி IX, பதிப்பு 22, ஜனவரி - டிசம்பர் 2024

Formerly UGC Approved Journal (64089), © Author

சங்க இலக்கிய அறம் சார் வழியில் கவிஞர் கண்ணதாசனின் சிந்தனைகள்

திருமதி.ந.விஜயலட்சுமி,

முழுநேர முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழ்த்துறை, கலை மற்றும் மானுட அறிவியல்,
மீனாட்சி உயர்கல்வி மற்றும் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்,
நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகம்,
கே.கே.நகர், சென்னை-78.

முன்னுரை

பழந்தமிழர்கள் அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்று வாழ்க்கையை வகுத்து வாழ்ந்துள்ளனர். அவ்வகையில், பழந்தமிழர்கள் தம் வாழ்வில் நந்பண்பு என்று சொல்லப்படுகின்ற அறத்தைக் கடைபிடித்து வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை இலக்கியங்கள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது. அத்தகைய அறமானது அகம் சார்ந்த வாழ்விலும், புறம் சார்ந்த வாழ்விலும் கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ளதையும் சங்க இலக்கியங்கள் மூலம் அறியலாகிறது. இதனை கவியரசர் கண்ணதாசனின் கவிதையில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளதை இக்கட்டுரையின் வழி அறியப்படுகின்றது.

அறம் என்பதன் விளக்கம்

அறம் எனும் சொல்லுக்கு கடமை, கற்பு, புண்ணியம், தருமம், கண்ணியம், நல்வினை என அகராதி பல பொருள் உரைக்கின்றது. தமிழில் அறம் என்னும் சொல் தோன்றுவதற்கு முன்பு அறம் என்பதற்கான மாற்று சொல்லாக நீதி, பழமொழி, முதுமொழி, முதுரை, வாயுறை வாழ்த்து, நன்று, நன்றி, நன்மை, நல்லது, முறை, முறைமை, நயம், நன்னெறி, நெறி, ஒழுக்கம், கடமை, போன்ற சொற்கள் கையாளப்பட்டு வந்துள்ளன. அறம் என்பது நல்லவை செய்ய வேண்டும் தீமையைக் கைவிடுதல் வேண்டும். என்பதும் அறியப்படுகின்றது. மேலும், மனிதன் தனக்கென வரையறுத்துக் கொண்ட ஒழுக்க முறைகளின் தொகுதியாகும்.

திருக்குறளில் அறம்

திருக்குறள் அறக்கருத்துக்களை இரண்டே வரிகளில் பதிவு செய்திருக்கிறது. அறத்துப் பாலில் இல்லறம், துறவறம் எனப் பகுத்து, இல்லறத்தார்க்குரிய அறம், துறவறத்தார்க்குரிய அறம் எனக் கூறுவதோடு இருவகையாருக்கும் பொதுவான அறங்களைத் திருவள்ளுவர் இயம்பியிருக்கிறார். மக்களுடைய வாழ்வுக்குத் தீமை பயக்கும் என்னங்களையும் சொற்களையும் நீக்கி இனபம் பயக்கும் செயல்களை மேற்கொள்ளுவதே அறம் என்று வள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார்.

“அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்

இழுக்கா இயன்றது அறம்” -குறள் 35

சிந்தித்துப் பேசவேண்டிய சொல்லானது பிறரைக் காயப்படுத்தும் விதமாக அமையாமல் எவ்வித கெடுதி என்னங்களின் வெளிப்பாடாக இல்லாமல் இருக்கும் சொற்கள் அறமாகிறது.

“முகத்தான் அமர்ந்து இனிதுநோக்கி அகத்தானாம்

இன்சொ லினதே அறம்” -குறள் 93

என்ற வள்ளுவர் கூற்றின்படி மக்களுடைய இன்ப வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத பண்புகள் கடைபிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்க நெறிகள் அனைத்தும் அறும் எனக் கருதலாம்.

கண்ணதாசன் கவிதைகளில் அறும்

வாழ்க்கையானது ஆனந்தமாக அமைய வேண்டுமாயின் இன்பத்தினையும் துன்பத்தினையும் சமமாக நினைத்தல் வேண்டும். இன்பமாயினும் துன்பமாயினும் அறத்தினாலும் அன்பினாலும் ஏற்படுதல் வேண்டும். வாழ்வின் பேரின்ப உனர்ச்சியை,

அன்பும் அறனும் உயிராய்க் கொண்டால்

அதுதான் ஆனந்தம் – வாழ்வில்
இன்பமும் துன்பமும் சமமென நினைத்தால்
என்றும் பேரின்பம் – வாழ்வில்
என்றும் பேரின்பம்

(க.க.தி.இ.பா

தொகுதி -3 ப.294)

என்று கண்ணதாசன் குறிப்பிடுகின்றார். கடமையைச் செய்வதில் கண்ணியும் இருக்க வேண்டுமேயாழிய களவு எண்ணம் இருத்தல் கூடாது. அன்பினையும் பண்பினையும் வளர்க்கும் தொழிலே உயர்வாக அமைவதை,

ஆடிப் பிழைத்தாலும் பாடிப் பிழைத்தாலும்

அன்பும் பண்பும் எல்லையாடி பகுத்

தறிவைக் கெடுக்காத பெருமை அழிக்காத

எதிலும் கேவலம் இல்லையாடி (க.தி.இ.பா.தொகுதி 1 ப 315)

ஆடியும் பாடியும் சம்பாதிக்கும் நிலை வருகையில் அத்தொழில் தருமம் இருக்கவேண்டும் என்பதைக் கூறுகையில் அன்பாலும் பண்பாலும் நிறைந்திருப்பதோடு பகுத்தறிவைக் கெடுக்காத வகையில் இருத்தல் அவசியம் என்று அறத்தைக் கவிஞர் எடுத்தியம்புகிறார். தாய் தந்தையின் எதிர்ப்பார்ப்புகளை நிறைவேற்றுவதே பின்னொக்குரிய முக்கிய கடமையாவதை,

பெற்ற தாய் தந்தை கொடுமையே

செய்தாலும் சகோதரர்கள் வசைமாரி பொழிந்தாலும்

அவர்களது சாப்பாட்டுக் கிண்ணத்தை நெய்

சோந்தால் நிரப்ப வேண்டியது உனது சுயதர்மம்

(க.அ.இ.பாகம் -4, ப.64)

என்று கடமையே தருமமாவதை விளக்கியுள்ளார். தவறாமல் செய்யும் தருமமானது சிறந்த பண்பிற்கும் அறத்திற்கும் கால்கோளாக விளங்குவதைக் காணமுடிகிறது.

நன்றியை மறந்தால் மன்னிக்க மாட்டேன்

நெஞ்சுக்கு நெருப்பாவேன்

நல்லவர் வீட்டில் நாய்போல் உழைப்பேன்

காலுக்கு செருப்பாவேன்

(க.தி.இ.பா

தொகுதி -1 ப 354)

நன்றியை மறந்தவர் நெஞ்சங்களுக்கு நெருப்பாகவும், நன்றியை மறக்காதவர்கள், அன்புள்ளவர்கள் வீட்டிற்கு நாய்போல் உழைத்தும், அவர்கள் காலுக்கு செருப்பாகவும் இருப்பேன் என்கிறார். ஒருவருடைய பேச்சு உரிமையையும் கடமையையும் வெளிப்படுத்தும் விதமாக கூறுகையில், உழைப்பாளியின் உரிமையைப் பெறும் வீர உனர்ச்சியினை,

துடிக்கும் ரத்தம் பேச்ட்டும்

துணிந்த நெஞ்சம் நிமிரட்டும்

உழைக்கும் வர்க்கக்ம சேர்ட்டும்

உரிமை உடமை காண்ட்டும் (க.அ.இ.பாகம் - 4 ப 60)

இந்தப் பாடல் வழியாக உரிமைப்போரினை வென்றிடச் செய்கிறார். கண்ணதாசனின் சிந்தனைகள் கோப்பெருஞ்சோழனின் ஆட்சியின்போது அவனது புதல்வர்கள் சிற்றினத்தாரின் சேர்க்கையால் அறிவுப் பேதுற்று அவன்மேல் பகைகொண்டு போரிட முனைந்தார். சோழனும் கோபம் கொண்டு போரிடத் துணிந்தார். இதைக் கண்ட புல்லாற்றார் எயிற்றினார் என்னும் புலவர். உடன் மழவொன்றியைக் கைவிடுக. உயிருக்கு உறுதி பயக்கும் ஒழுகலாற்றிற் செல்லுக.- தி.ச.நடராசன் கவிதையெனும் மொழி ப 73 என்று அறிவித்து சந்து செய்வித்தார்.பழியெழ் சுவையே

“ஆதனால் ஒழிகதில்

அத்தை நின் மறுனே! வல்விரைந்து.

எழுமதி வாழ்க நின் உள்ளமே! அழிந்தோர்க்கு

ஏமம் ஆகும் நின் தாள்

நிழல் மயங்காது

செய்தல் வேண்டுமால் நன்றோ” (புறநானூறு பா.எ 213)

மேற்கண்ட பாடல் வரிகளின் வாயிலாக சோழ மன்னனே! உன் புதல்வர்களுடன் போரிட்டால் உனக்குக் கிடைப்பது பழி மட்டுமே. ஆதனால் போர் செய்யும் எண்ணத்தை கைவிடுக என்று சுட்டியுள்ளார். இதைப் போலவே கவிஞர் கண்ணதாசனும் தனது கவிதையில்,

பதினெட்டு வயதான பாலகர் தம்

பசங்குருதி நீராட அமெரிக்காவின்

பதினெட்டு வயதான பாலகர்கள்

படையாகப் போகின்றார்!

நாகரிகம் படும்பாட்டைக் கேள்ர! (இந்த(ச்)

சதியாய சமர்ஷை உயிர்கள் வாழத்

தர்மத்தின் பெயராலே

முழுக்கஞ் செய்வீர்! (க.க.தொகுதி 4 ப 110)

என்று வியட்நாமை அமெரிக்கப் படைகள் தாக்கியபோது போரின் அழிவுகள் குறித்து வருந்தினர். ஏழை நாடான வியட்நாமை அழிக்க முனைந்த அமெரிக்காவைக் கண்டிக்கும் பாங்கும். போர் முறைகள் ஒழிய உலக மக்களுக்கு அவர் விடுக்கும் அறைகளும் இவர் தம் கவிதைகளில் தெளிவாகத் தென்படுகிறது. போரினால் மக்கள் படும் துன்பத்தை அறங்கங்களும் விதமாக அறிவுறுத்தப்படுகிறது. போரினால் ஏழை படும்பாடும் துன்பத்தையும் அதனால் மக்களுக்கு ஏற்படும் அவலங்களையும் எடுத்துக்கூறி மக்கள் அனைவரும் ஒர்றுமையுடன் வாழப் போரினைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்கிறார். மேலும்

பரந்தோர் நிலத்தை ஒருவர்கொள்ளாமல்

பங்கு போட்டமைப்பதைம் வேலை

.....

அறவழி மூலம் இவை வருமென்றே

அமைதி கொண்டுள்ளனம் இன்று (க.க.தொகுதி 5 ப 192)

என்று கவிபாடி இந்த நிலம் என்னுடைய நிலம் என்றும், இது உன்னுடைய நிலம் என்று பிரிவினை பங்கு போடாமல் அனைவரும் அறவழியில் அமைதியாக வாழவேண்டும் என்கிறார் கவியரசர்.

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை என்னும் இலக்கண நூலில் பாடாண் படலத்தில் வரும் 48 துறைகளில் ஒன்றாக இயன்மொழி வாழ்த்து குறிப்பிடப்படுகிறது. இயன்மொழி வாழ்த்து என்பது

வெற்றியினாலும்குணச்சிறப்பினாலும் உயர்ந்து நிற்போரின் இயல்பைப் புகழ்ந்து கூறுவது ஆகும். ஒளவாள் அமருள் உயிரோம்பாதவன் எனவும் இரவலர் நடுவன் கொடையினின்று நீங்காதவன் எனவும் உலகினை நன்கு காப்பவன் எனவும் மிகுபுகழ் மன்னவன் இயல்புகளை இத்துறை விளக்குகிறது.- ம.கா.ப.க வெளியீடு புறப்பொருள் வெண்பாமாலை படலம் 1 ப 80 மேலும் சிறுபாணாற்றுப்பாடலில்

கான மஞ்ஞங்குக்குக் கலிங்கம் நல்கிய
அருந்திறல் அணங்கின் ஆவியர் பெருமகன்
பெருங்கல் நாடன் பேகனும் சுரும்புண
நாவீ: யுறைக்கு நாக நெடுவெழிச்

சிறுவீ மூல்லைக்குப் பெருந்தேர் நல்கிய
பிறங்கு வெள்ளருவி வீழங்சாரற்
பறம்பிற் கோமான் பாரியும்

அற்வ நன்மொழி ஆயும் (சிறுபாணாற்றுப்படை பா.வ 85-99)

கண்ணதாசன் பழங்கவிதை இப்பாடலின் வழி மயிலுக்குக் கலிங்கம் கொடுத்த பேகன், மூல்லைச் செடிக்குத் தன் தேரைக் கொடுத்தவன் பாரி. இரவலர்க்குக் கொடுத்தவன் காரி, நீல நாகம் கொடுத்த ஆடையை ஆலமர் செல்வனுக்குக் கொடுத்தவன் ஆயும் என்ற கடையெழு வள்ளல்களின் இயல்பைக் கூறுகிறது சிறுபாணாற்றுப்படை. இந்தக் கருத்தினையொட்டியே கடையெழு வள்ளல்களின் சிறப்பைக் கவியரசர் அவர்கள்,

அறவலியும் பொருள் வலியும் அரண்வலியும்
புறவலியும் அடுகளத்துத்
திறவலியும் மிகவுடையான் திகைத்திருந்த
கொடி வளரத் தேரளித்தான்

இனிய மொழி முடமோசி எழுத்துவழி
நின்றலவும் ஆயைக் கேட்டோம்
குதிரைமலை எழினியையும் நள்ளியையும்
மலையணையும் பேகன் என்பான்
கதகதக்க மயிலுக்குப் போர்வை தரு
கனிவினையும்.....

(க.க.தொகுதி 12 ப 68-69)

என்று வாழ்க்கையில் அறச்செயல்களைச் செய்து பிறருக்குக் கொடுத்து உதவியவன். மூல்லைக்குத் தேரளித்தப் பெருமையுடையோன் என்றும் இனிய மொழி பேசுபவனும் குதிரைமலை தலைவனும் புகழ்படைத்த நள்ளியென்பானும் மயிலின் குளிருக்குப் போர்வையளித்த பேகனும் என்று கடையெழு வள்ளல்களின் சிறப்பைத் தம் கவிதையெனும் சொற்பயன்பாட்டில் சிறுபாணாற்றுப்படைக்கு இணையாக எடுத்துக் கூறுகிறார்.

நட்பின் அறம்

அறப் பண்புகளில் தலைசிறந்த பண்புள்ள அறமாக நட்பு திகழ்கிறது.தமிழ் இலக்கியங்கலுள் நட்பின் உயர்வு மிகுவித்து சொல்லப்பட்டுள்ளது.மேலும் எட்டுத் தொகை நாலான நற்றிணையில்,

முந்தை இருந்து நட்டோர் கொடுப்பின்
நஞ்சும் உண்பர் நனி நாகரிகர்

(நற்றிணை பா.எ 335)

என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது. தன்னோடு பழகிய நண்பர் நஞ்சையே கொடுத்தாலும் அதை வாங்கி உண்ணும் அளவிற்கு நட்பு மதிக்கத்தக்கதாக இருந்துள்ளதை வள்ளுவரும்,

**பெயக்கண்டும் நஞ்சும் உண்டு அமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டுபவர்**

(குறள்-

580)

என்று தன் சொல்வன்மையால் நட்பின் சொல்வன்மையை விளக்குகிறார். கண்ணதாசனும்,

**நஞ்சு தந்தாலும் அதை
நாகரிகம் என்று**

நானுண்பேன் வண்ண மயிலே (க.க.தொகுதி 12 ப 131)

என்கிறார் கவிஞர். நஞ்சு கொடுப்பவர் நண்பர் என்றாலும் அதனை உண்ணும் பண்பை நற்றினை விளக்குகிறது. கவியரசர் கண்ணதாசனோ நற்குணம் பொருதிய மனைவி மகன்களைப் பெற்று நல்ல கொள்கையைக் கடைபிடிக்கும் சொல்வன்மை மிக்கவர் நண்பராக இருந்து கொடிய நஞ்சைக் கொடுத்தாலும் உண்பேன் என்கிறார். நற்குணம் பொருந்தியோர் கொடுப்பது நஞ்சாக இருந்தாலும் அது கொடுப்பவரின் குணத்தால் அமிழ்தம் ஆகிவிடும் என்று கூறுகிறார்.

முடிவுரை

கவிஞர் கண்ணதாசனின் கவிச்சிந்தனைகளில் பொதிந்துள்ள அறக்கருத்துக்கள் அனைத்தும் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படும் விதமாக உள்ளன. அறம் என்ற நல்லொழுக்கம் பழந்தமிழரிடையே இருந்துவந்துள்ளதை கவிஞர் கண்ணதாசன் கவிதைகளின் வாயிலாகவும் அறியமுடிகிறது. கவிஞர் தம் கவிதைகளின் மூலம் சொல்லும் கருத்துக்கள் அனைத்தும் அறம் சார்ந்தவையாகவே இருக்கிறது. இருப்பினும் சங்க இலக்கியங்களின் வழி நின்று கவிஞரின் பாடல்களில் விரவியுள்ள அறக்கருத்துக்களை ஆராயும்விதமாக இக்கட்டுரை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

பார்வை நூல்கள்

1. கண்ணதாசன், அர்த்தமுள்ள இந்துமதம், பாகம் 4, வானதி பதிப்பகம், சென்னை. பதிப்பு 1977.
2. கவிஞர் கண்ணதாசன், திரையிசைப் பாடல்கள், தொகுதி – 3
3. கவிஞர் கண்ணதாசன், கண்ணதாசன் கவிதைத் தொகுதிகள் -1,2,3,4,5 வானதி பதிப்பகம், சென்னை. தொகுதி 1,2 - ஏழாம் பதிப்பு 1996, தொகுதி 3 - மூன்றாம் பதிப்பு 1994, தொகுதி 4 - முதல் பதிப்பு 1971, தொகுதி 5 - மூன்றாம் பதிப்பு 1975
4. நாராயணசாமி ஜயர், (உ.ஆ) நற்றினை, நானாறுகழக வெளியீடு, சென்னை. பதிப்பு-1967
5. பரிமேலழகர்,(உ.ஆ) திருவள்ளுவர் திருக்குறள் கழகவெளியீடு, சென்னை. பதிப்பு – 1961
6. ஸபுலியூர்கேசகன் உரை புறநானாறு ,பாரிநிலையம், சென்னை- 108 8,ஆம் பதிப்பு -2011
7. புலியூர்க்கேசிகன்,(உ.ஆ) புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, கெளரா பதிப்பகக் குழுமம் , ராக்கின்ஸ் சாலை, திருச்சி 1, பதிப்பு – 2012.
8. இரா.ருக்மணி, சிறுபாணாற்றுப்படையும் பண்டைத்தமிழரும், காவ்யா பதிப்பகம், சென்னை -24, பதிப்பு – 2008.
9. தி.ச.நடராசன், கவிதையெனும் மொழி, நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை பதிப்பு – 2008.